

прѣдаватъ въ рѣцѣтъ на **Гавриила Кръстевичъ**. Съ трудолюбие и постоянство, които винаги сж го отличавали, Кръстевичъ цѣла година е издавалъ Книжицитѣ, като е съставлявалъ самичкѣ съврѣмнената имъ лѣтопись съ нейнитѣ подотдѣли и като е обърнълъ особно внимание на книжовния дневникъ. Въ края на всѣка книжка подиръ дневника той се е подписвалъ: сочинителтъ Г. Кръстевичъ. Той захваща редактиранъето на списанието съ особно въодушевление.

Въ своето „привѣтствие читателемъ“ за новата година, като имъ казва: сурава година, весела година и до година живо и здраво, той ги кани да отдѣлжтъ по нѣщо и за „Книжицитѣ“ горкитѣ, които отъ твърдѣ малко храна минжлата година малко останж да погинжтъ. „Не ви ли се свиджтъ?“ пита той. Тие само съ вашата охота и съ вашето усердно содѣйствиe едвамъ се родихж и излѣзохж на свѣтъ. Които ги видѣхж „я каква рожба хубава!“ рекохж! А сега, слѣдъ една година животь да ж оставятъ да умрѣ, то е, наистина, и отъ Господа грѣхота и отъ хората срамота.

Подъ редакцията на Кръстевича „Книжицитѣ“ трѣгватъ по сжщия пжтъ, който имъ бѣ начерталъ Д. Мутьевъ. Ний срѣщамъ въ туй врѣме исторически и филологически статии: Писмата на Кръстевича „За нѣкои мжчности въ бѣлг. правописание,“ „За бѣлгарската книга“ отъ Т. Н. Шишковъ, „За руско-бесарабскитѣ бѣлгари,“ „Историческо начертание за ломбардитѣ,“ „Кратко начертание за това, что бѣлгарско архиепископство и священноначалие не е зависѣло отъ Цариградскаго патриарха до 1767 год.“ (отъ А. Богдана, Митрополитъ Натанайлъ) и обширната статия на Т. Бурмова „За началото, распространението и утвърдението на християнската вѣра между бѣлгаритѣ,“ която се е продължавала цѣла година, историческа статия „за Цариградскій патриархъ“ и пр.

По беллетристиката ний срѣщамъ нѣколко повѣсти и раскази, между които струва да споменемъ: Внукътъ на г-на Санча, Свѣтлоe воскресение или Великъ-день, прѣводъ на Фингова, Кандили, Бояна или три бисера, прѣв. П. В. Оджаконъ и Горскій человекъ отъ Ф. Кооперъ прѣв. Я. Груевъ и Стихотворения отъ Славейкова.

Продължава се печатанъето на народни пѣсни, на Славейковата сборка отъ пословици и поговорки съ нѣкои обяснения.

Ако има нѣщо, което подъ редакцията на Кръстевича да се е подобрило, то е критическо-литературната частъ на „Книжицитѣ.“ Тукъ има нѣкои критики, които може да служатъ за при-